

grondslag hooger is dan f 500, door meer dan één gemeente verschuldigd is, kan elk van die gemeenten op hem verhalen per jaar ten hoogste drie ten honderd van hetgeen zij tot zijne wedde bijdraagt, na aftrek van zoodanig deel van f 500 als bepaald wordt door de verhouding van dat deel der wedde tot het geheele bedrag daarvan.

(3) Van de bijdrage, bedoeld in het tweede lid van art. 43, kan of kunnen de betalende gemeente of gemeenten op den ambtenaar verhalen ten hoogste twee ten honderd van hetgeen van de daar bedoelde totaal som overblijft na aftrek van zooveel maal f 500 als het aantal jaren bedraagt waarover de inkoop geschiedt en bovendien niet meer dan tien ten honderd van de in tijdelijken dienst gemiddeld per jaar genoten belooning.

(4) Als lid 3 van art. 46 van het ontwerp.

Toelichting.

De bedoeling van dit amendement is tweeledig: 1°. het Rijk naar billijkheid te doen bijdragen in de kosten der pensionneering van de gemeenteambtenaren en 2°. den druk van de door de ambtenaren te betalen premie, vooral voor de lager bezoldigden, te verminderen. Volgens het amendement dragen gemeenteambtenaren met een wedde tot f 500 niets bij. Voor deze lager bezoldigde ambtenaren komt de helft der bijdrage ten laste van het Rijk, de helft ten laste van de gemeente. Ten aanzien van de hooger bezoldigde ambtenaren krijgt de gemeente een vergoeding van f 17,50 van het Rijk en kan zij 3% van de bezoldiging, na aftrek van een vrij bedrag van f 500, ten laste van den ambtenaar brengen. Waar op grond van de bekende gegevens het aantal gemeenteambtenaren op 41 000 à 42 000 is te stellen, zal de jaarlijksche uitgaaf voor het Rijk uit dezen hoofde ten hoogste f 700 000 kunnen bedragen.

Het amendement maakt de uitgaaf voor de gemeenten iets gunstiger dan de regeling van het ontwerp. Volgens het ontwerp kan de gemeente van de eerste f 500 van elk salaris 3 pct. of f 15 van den ambtenaar verhalen. Volgens het amendement zal de gemeente over de eerste f 500 van elk salaris van het Rijk ontvangen f 17,50.

Wordt het amendement aangenomen, dan zullen de ambtenaren met een belooning van niet meer dan f 500 uitsluitend bijdragen voor het weduwen- en weezenpensioen.

VI.

a. Het tweede lid van art. 63 te lezen:

„Zij wordt betaald door het Rijk.”

b. In art. 64, eerste lid te schrappen de woorden: „in eens of”, het tweede lid van dit artikel te schrappen en het derde lid te lezen: „De eerste betaling geschiedt op 31 December 1915.”

c. Art. 67, 1ste lid, te lezen:

„Indien een pensioen ten laste van het fonds berekend is ook over diensttijd als bedoeld in art. 15, litt. d, ontvangt het fonds van het Rijk eene vergoeding”.

In het tweede lid, het woord „eerstgenoemden” te vervangen door „dien” en te schrappen de woorden volgende op: „tot pensioensgrondslag heeft gestrekt.”

Toelichting.

De bedoeling is, evenals het gewijzigd ontwerp reeds doet ten aanzien der weduwen- en weezenpensioenen, de bijdrage voor den inkoop van vroegere dienstjaren te brengen ten laste van het Rijk. De 40-jarige annuïteit welke daarvoor noodig is, zal — voor zoover uit de ten dienste staande gegevens is na te gaan — ongeveer f 1 600 000 à f 1 800 000 bedragen.

Wordt dit amendement aangenomen, dan vervallen de artikelen 65 en 66.

Voorts is het de bedoeling van ondergeteekenden, dat bij aanneming hunner amendementen ook art. 61 zal worden

geschrapt. Zij hopen daarom dat de Voorzitter bereid zal zijn de behandeling van dit amendement aan de behandeling van art. 61 te doen voorafgaan. De lasten welke de wettelijke pensionneering aan de ambtenaren zal opleggen, indien de amendementen van ondergeteekenden worden aangenomen, zijn zooveel lichter dan die van het ontwerp, dat bij aanneming dier amendementen geen onbillijkheid tegenover de in dienst zijnde gemeenteambtenaren wordt begaan door hen te verplichten zich aan de wet te onderwerpen.

Het vervallen van art. 61 zal de wet veel vereenvoudigen en uit een verzekeringstechnisch oogpunt veel verbeteren.

Vervalt art. 61 van ontwerp I, dan is er alle aanleiding ook art. 44 van ontwerp II te schrappen.

Ondergeteekenden merken ten slotte op, dat, afgezien van hunne amendementen, art. 43 van ontwerp II toch moeilijk is te handhaven. Het maakt verhooging der weduwen- en weezenpensioenen, als het fonds daartoe anders in staat zou wezen, onmogelijk.

VII.

In art. 70, eerste lid, achter „1 April 1914” te voegen: „zooveel mogelijk met eerbiediging van verkregen aanspraken”.

TREUB.
DRUCKER.
BOS.
LIMBURG.
TEENSTRA.

(204. 17.)

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER TREUB C. S.

Ingezonden 25 April 1913.

De ondergeteekenden hebben de eer de volgende amendementen voor te stellen.

I.

In art. 6, eerste lid, in plaats van: „een vierde gedeelte” te lezen: „⁴⁹/₁₆₀ gedeelten” en in art. 6, tweede lid, het cijfer „f 600” te veranderen in „f 735”.

In art. 7, eerste lid, onder a. in plaats van: „een twintigste gedeelte” te lezen: „⁴⁹/₈₀₀ gedeelten”, en onder b. in plaats van: „een twaalfde gedeelte” te lezen: „⁴⁹/₄₈₀ gedeelten”.

In art. 8, eerste lid, in plaats van: „het een vierde gedeelte” te lezen: „⁴⁹/₁₆₀ gedeelten” en in plaats van: „f 600” te lezen: „f 735”.

Toelichting.

Het komt ondergeteekenden voor, dat het voorgestelde weduwen- en weezenpensioen te laag is. Waar het weduwenpensioen der Rijksambtenaren op grond van de uitkomsten van het fonds voor deze pensioenen geleidelijk is verhoogd tot ⁴⁹/₁₆₀ gedeelten van den pensioensgrondslag met een maximum van f 735, is er geen aanleiding hier een lager verhoudingscijfer of een lager maximum te bepalen.

II.

In art. 47, eerste lid, achter „1 April 1914” te voegen: „zooveel mogelijk met eerbiediging van verkregen aanspraken”.

TREUB.
DRUCKER.
BOS.
LIMBURG.
TEENSTRA.